

ת"פ 11192/12 - מדינת ישראל נגד י... |

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 13-12-11192 מדינת ישראל ני... |

28 דצמבר 2015

לפני כבוד השופטת שרתית זמיר
מדינת ישראל
המאשימה

נגד
הנאשם
... |

nocchim:

ב"כ המאשימה עו"ד איתן שמואלי

הנאשם וב"כ עו"ד אבי כהן

גזר דין

הנאשם הודה והורשע, במסגרת הסדר דיןוני, בעובדות כתוב אישום מתוון, בעבירות של:

תקיפה הגורמת חבלה של ממש בabit זוג, עבירה לפי סעיף 380 + 382(ג) לחוק העונשין, התשל"ג - 1977 (להלן:
"חוק העונשין");

איומים, עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין;

היזק לרכוש בمزיד, עבירה לפי סעיף 452 לחוק העונשין;

ותקיפת בת זוג, עבירה לפי סעיף 379 + 382(ב)(1) לחוק העונשין.

מהחלה הכללי לכותב האישום מתוון, עולה כי בתקופה הרלוונטית לכותב האישום היו הנאשם ומ... (להלן:
"המתלוננת") בני זוג נשואים מזה כשלוש וחצי שנים והתגוררו בבית ברוחב *** בראשון לציון (להלן: "הבית").

על פי עובדות **האישום הראשון**, ביום 15.10.13, בבית, על רקע טענות הנאשם לגבי טיב האוכל שהכינה לו המתלוננת, הלכה המתלוננת לכיוון דלת הכניסה לבית, אז תקף אותה הנאשם בכר שדחה החוצה, בטע בירך רגלה השמאלית וסגר בפניה את הדלת.

עמוד 1

© verdicts.co.il - פסק דין

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין

בالمושך למתואר לעיל, משירדה המתלוונת במדרגות חדר המדרגות בבניין, יצא הנאשם מהabit ותקף אותו בכך שזורך לעברה מגירת שולחן ופגע בכך ידה הימנית ובירך רגלה הימנית.

כתוצאה מהתקפה המתוארת לעיל, נגרמו למתלוונת חבלות של ממש שהתרטטו בשירותה מדממת בכך ידה הימנית ובסימן חבלה בירך רגלה.

על פי עובדות **האישום השני**, במועד שאיןנו ידוע במדויק למאשימתו, כחודש עובר למתואר בעובדות האישום הראשון, על רקע טענתו הנאשם לגבי איזה סדר בבית, איים הנאשם על המתלוונת באומרו לה: "אני אפוץ לך את הפרצוף", תוך שבעט והיכה באגרופו בדלת המרפסת, וזאת בכונה להפחיד את המתלוונת ולהקניטה.

בנסיבות המתוארות לעיל, הזיק הנאשם לרשותו במידה בכך שגרם לשבירת דלת המרפסת.

על פי עובדות **האישום השלישי**, במועד שאיןנו ידוע במדויק למאשימתו, מספר חדשים עובר למתואר בעובדות האישום הראשון, בבית אמו של הנאשם, ברחוב ** בראשון לציון, על רקע טענותו הנאשם לגבי מקום שהocked שלא לשביעות רצונו, תקף הנאשם את המתלוונת בכך שהיכה במכת אגרוף בפניה.

בהתאם להסדר הדינו שגובש בין הצדדים, כתוב האישום בעניינו של הנאשם תוקן וה הנאשם הודה והורשע במiosis לו.

הוסכם כי טרם טיעונים לעונש ישלח עניינו של הנאשם לשירות המבחן לצורך קבלת תסקير שיבחן את האפשרות לסימן את ההליך ללא הרשעה.

המאשימת הודיעה כי בכספי חיובי שיצבע על נטילת אחראיות, שיתוף פעולה עם שירות המבחן, היעדר מסוכנות, היעדרפתיתת תיקים חדשים והמליצה חיובית, תעתר על עונש של מאסר על תנאי ולצדיו של י"צ וקנס.

ההגנה ביקשה כי שירות המבחן יתייחס בתסקירו לאפשרות סיום ההליך תוך המנעוט מהרשעה והודיעה כי בהתאם להסדר הינה חופשית בטיעוניה.

עוד הוסכם כי ככל שיתקבל תסקיר שלילי בנוגע לאחד הפרמטרים שנזכרו, יטענו הצדדים באופן חופשי.

בהתאם להסכמה הצדדים הופנה עניינו של הנאשם לקבלת תסקיר משירות המבחן.

תסקיר שירות המבחן

מתסקיר שירות המבחן מיום 31.8.15 עולה כי הנאשם בן 31, נשוי למתלוונת, להם שלושה ילדים פעוטים בני חצי שנה עד 4, והם מתגוררים יחדיו בבית הוריו בראשון לציון.

ה הנאשם עובד בשנים האחרונות בעבודות מזדמנות קצרות טווח, ולדבריו עתיד להשתלב בחודש הקרוב בעבודה בחברה לתיקון ואחזקה מעליות.

מדובר בנאשם נעדר עבר פלילי מכל מין וסוג שהוא, וזה לו הסתמכותו הראשונה עם החוק.

שירות המבחן סוקר בהרחבה את הרקע האישית, המשפטי וה תעסוקתי של הנאשם. מההסיקור עולה כי הנאשם סיים 12 שנות לימוד במסלול מקצועית של חשמלאי רכב.

עם סיום לימודיו גויס הנאשם לשירות צבאי על תקן ספורטאי מצטיין ושולב בתפקיד לוגיסטי. במהלך שירותו הצבאי נחשף לאירוע ירי ע"י חייל אחר, בגיןו החל לחווות מצוקה نفسית, לרבות הפרעה בתפקיד וקשיים בשינה. חרף האירוע הטרואומי השלים שירות צבאי מלא.

מאז שחרורו מהצבא, סבל הנאשם מהשלכות האירוע הטרואומי על המשך חייו, תוך שהתקשה לנוהל אורח חיים תקין, סבל מחדרות וכאבים גופניים ללא אבחנה רפואיית וכפועל יצא התקשה להשתלב ולהתמודד במסגרת עבודתו. לדבריו, בשנים האחרונות השתלב במקומות העבודה רבים לתקופות קצרות, בתחוםים שונים, כגון מזון, מכירות ואחזקת מעליות.

הנאשם נישא למתלוננת לפני כ-5 שנים. לפני מספר שנים חזרו השניים בתשובה וכיום הם מנהלים אורח חיים דתי, תוך שהנאשם מתאר קשר הדוק עם רב הקהילה, אשר מהווה עבור בני הזוג מקור תמייהה משמעותית.

אשר לאירועים נשוא כתוב האישום המתוקן, בשירות המבחן תיאר הנאשם תקופה משברית רווית מתח וקונפליקטים בין לבין המתלוננת, על רקע קשיים כלכליים עם התמודדו וכן מצבה הנפשי המורכב של המתלוננת לאחר הולדת בתם השנייה.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם מתיחס בצורה מטושטשת ומצמצמת לעברות ולהתנהגותו האלימה, אשר ניכר כי הוא מחזיק במידה קורבנית וממוקד בפגיעה שחווה במסגרת הליך המשפטי המתנהל כנגדו.

אשר למצבו הנפשי של הנאשם, שירות המבחן מתרשם כי חרף מצבו הנפשי המורכב, מסרב הנאשם להשתלב בטיפול פסיכולוגי או פסיכיאטרי, שכן אינו תופס את גורמי הממסד וגורמי הטיפול הקונבנציונליים כגורםים שיכולים לסייע לו במצבו. לצד זאת, ציין הנאשם כי הוא נערז באנשיות בקהילה כגורם תמייהה במצבו.

במסגרת הליך האבחון, ערך שירות המבחן שיחה עם המתלוננת, אשר בדומה לנאשם תיארה ברקע לכתב האישום משבר עמוק ביחסיה עם הנאשם לצד קשיי תפקיד של השניים לאחר הולדת בתם. בנוסף, תיארה המתלוננת כי לאור חוסר היציבות התעסוקתית מצדו של הנאשם, היה מצבם הכלכלי של בני הזוג קשה, גורם אשר הוסיף אף הוא למתח ששרר בביתם.

שירות המבחן התרשם כי המתלוננת מגוננת על הנאשם ומתיחסת לאלימות שהופנתה כלפיו באופן מצומצם, תוך שימוש עצמה בהסלהת האירוע.

המתלוננת מסרה כי מאז ביצוע העבירות חלה הטבה ביחסיהם של בני הזוג, תוך שציינה כי היא והנאשם עורכים מאמצים לשיקם את הקשר הזוגי והתא המשפטי. ספירה כי הם מתיעצים באופן קבוע עם רב הקהילה, אשר מסייע להם להגיע להסכמות ולנהל ביניהם תקשורת אדפטיבית ושללה אלימות נוספת כלפיו. לדבריה, ההליך הפלילי

המתנהל כנגד הנאשם כיום פוגע ביציבות ובאיוז שהושגו בקשר הזוגי לאחרונה.

שירות המבחן מצין כגורם סיכון את העובדה כי הנאשם סובל מבעיות רגשיות לא מאובחות ולא מטופלות, המובילות לקשיי לשמר ולהציג יציבות תעסוקתית לאורך השנים, את התלות הגבואה אותה הוא מגלה במתלוננות, את היותו בעל קשיי נפרדות במסגרת הקשר הזוגי ואת ההתנהגות האלימה העולה מכתב האישום המתוקן אליו התייחס הנאשם באופן מצומצם, כמו גם הקשיי להכיר בפגיעה שגרם למתלוננת.

עוד מתיאחס שירות המבחן להתרשםתו לפיה הנאשם מחזק בעמדות אנטו ממסדיות המקשות עליו להיעזר במסגרות טיפול פורמליות. בהקשר זה, מצין שירות המבחן כי הנאשם שיתף פעולה באופן חלק, ענה לשאלות באופן חלק ומתגונן וכן עלה יחס חדני מצדו כאשר התקשה לחשוף ולעסוק בתכנים רגשיים במסגרת הליך האבחון.

לצד זאת, מצין שירות המבחן קיומים של גורמים מפחיתים סיכון במצבו של הנאשם, ובهم, היעדר עבר פלילי, העובדה כי לצד האחריות החקלאית שנטל מביון הנאשם את הפסול בהתנהגותו, ועמדתה של המתלוננת, אשר מסרה כי מאז הגשת התלונה חלה רגעה ממשית בהתנהגותו.

שירות המבחן התרשם כי אין מדובר באדם בעל קוו אישיות עברייניים או אלימים, כי אם באדם בעל קשיי תפוקוד במישורים השונים, ברקע למצוקה רגשית בה נתון מזמן שירותו הצבאי המקשה עליו לתפקד באופן יציב, להכיר בצריכי الآخر ולנהל קונפליקט מול בת הזוג באופן אדפטיבי מבליל להיעזר בגורם שלישי.

מכל האמור, ובשים לב למכלול הנתונים, בא שירות המבחן בהמלצת להטיל על הנאשם מאסר על תנאי כענישה שתהווה עבورو גורם מרתיע ומצביע גבול.

לאור קוו אישיותו של הנאשם לצד קשיי לשאת אחריות באשר לדפוסיו האלימים וכן שלילת נזקקות טיפולית מצדו, נמנע שירות המבחן מענישה שיקומית כענישה חלופית מפחיתה סיכון. כמו כן, לאור עמדתו הקורבנית של הנאשם והתייחסותו המוצמצמת לעבירה, לא הביע הנאשם כל נוכנות לשאת בענישה קונקרטית, ובנסיבות הללו אף לא הומלץ על צו של"צ.

חו"ד הממונה

על פי חוות-דעת מיום 10.12.15 נמצא הנאשם כשיר לריצוי עונש מאסר בדרך של עבודות שירות, והומלץ להציבו בביה"ס לככאות והצלחה בראשל"צ.

טייעוני הצדדים לעונש

טייעוני ב"כ המאשימה

ב"כ המאשيمة הדגישה בטיעונה את חומרת מעשיו של הנאשם, וטענה כי מדובר במספר אירועים אלימים, במהלך נקט הנאשם אלימות פיזית ומילולית כלפי המתלוונת ואף גרם לה לחבלות של ממש, והכל תוך שהטיל אימתו עליה.

ב"כ המאשيمة הצבעה על הפגיעה של הנאשם בערכיהם החברתיים המוגנים בהם, מניעת הפחדה והקנטה, שמירת השלואה, חופש הפעולה ושלמות הגוף ושימור התא המשפחתי מפני אלימות פיזית ומילולית. אשר לעבירות היזק לרכוש במשoid, טענה כי עניין לנו בערכיהם מוגנים המבקשים להגן על קניינו של האדם.

אשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, טענה ב"כ המאשيمة כי אין מדובר באירוע בלבד אלא במספר אירועים בהם הפעיל הנאשם אלימות כלפי המתלוונת, וכל זאת כאשר הנאשם היה המבצע הבלעדי של העבירות והייתה לו שליטה מלאה על הנעשה.

אשר לנסיבות שאין קשורות בביצוע העבירה, בטיעונה הפנתה ב"כ המאשيمة למסקירה שירות המבחן בעניינו של הנאשם ולממצאיו אשר, לשיטת המאשيمة, אינם חיובים ואינם מחמאים לנאים כלל ועיקר. בהקשר זה הדגישה כי הנאשם נטל אחריות חלקית בלבד, כמו גם שיתף פעולה באופן חלק, התייחס בצורה מטשטשת ומצמצמת להתנהגות האלים והתקשה להכיר בפגיעה שנגרמה למתלוונת. בנוסף, עולה כי הנאשם נקט בעמדה קורבנית ומומוקד אך בפגיעה שנגרמה לו כתוצאה מההיליך המשפטי המתנהל כנגדו.

לשיטת ב"כ המאשيمة, בנסיבות בהן עמדת העונשיות של המאשيمة להרשות הנאשם והטלת מאסר על תנאי, של"צ וקנס הייתה תליה בתסקירות המבחן ולבית המשפט הוגש תסקיר שאינו חיובי עליירו, אינו בא בהמלצת טיפולית ואף אינו ממליץ על צו של"צ, הרי שלא ניתן להסתפק בעניינו של הנאשם בענישה הצופה פנוי עתיד, יש להשיט עליון ענישה מוחשית בדמות מאסר בפועל.

ב"כ המאשيمة הפנתה לאסופה פסיקה המלמדת, לשיטתה, על מדיניות הענישה הנוהגת וטענה כי מתחם העונש ההולם הכלול במרקחה דין, נע בין 6 חודשים מאסר בפועל שכיל וירוצו בעבודות שירות ועד ל-18 חודשים מאסר בפועל לצד ענישה נלווית.

בשים לב למכלול הנתונים, ובهم מחד, חומרת העבירות, ריבויין ומצאי הتفسיר, ומайдן נסיבותיו האישיות של הנאשם והעדר עבר פלילי, עתרה ב"כ המאשيمة להשיט על הנאשם עונש המציג ברף התיכון של המתחם לו טענה בדמות 6 חודשים מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות ולצדדים מאסר על תנאי וקנס.

טיעוני ב"כ הנאשם

ב"כ הנאשם, מנגד, עתר לאמץ המלצות שירות המבחן.

בטיעונו ביקש להציג את העובדה כי מבלי להקל ראש בחומרת האירועים, הנאשם ביצע את העבירות מבלי שקדם להן תכנון מוקדם, תוך שהוא מגיב באימפרוביזציה ולא הפעלת שיקול דעת.

לדבריו, העבירות בוצעו על רקע תקופה משבירת שחו בני הזוג, לרבות מצב כלכלי קשה ומשבר נפשי schwerוותה המתלוונת לאחר הולדת בתם.

עוד טען ב"כ הנאשם, כי מבלי להקל ראש כלל ועיקר באיזה מן המעשים, הרי שאין להתעלם מן העובדה כי למתלוונת נגרם נזק מינורי בלבד כתוצאה ממשעי הנאשם.

עוד הדגיש הסגנוור את כברת הדרך שהלכו הנאשם והמתלוונת, את העובדה כי בני הזוג עוברים הליך טיפול וגיור באמצעות רב הקהילה ומגלים רצון משותף בשינוי, והתמודדות באמצעות שיפור ושימור התא המשפחת. לדבריו, תוכאות ההליך הטיפולי, גם שלא נעשו באופן קונבנציוני באמצעות שירות המבחן והגורמים הממסדיים, ניכרות בעובדה כי בני הזוג חיים כירוםividually ובדוחים שניהם על שיפור ממשמעותי ושביעות רצון מהקשר הזוג.

בהתיחס לתסaurus שירות המבחן, אישר ב"כ הנאשם כי אין מדובר בתסaurus חיובי בעיקרו, בפרט נוכח עמדותינו האנטי מסדיות של הנאשם.

יחד עם זאת, סבור ב"כ הנאשם כי על אף העובדה כי הנאשם לא נטל אחריות מלאה על מעשיו, הרי שהוא שיתף פעולה עם שירות המבחן והגיש מסמכים המעידים על כך שהוא עבר הליך טיפול המותאם לאורחות חייו, לקהילה לה הוא משתייך ולאמנתו.

ב"כ הנאשם ביקש להציג את העובדה כי כתב האישום בעניינו של הנאשם תוקן לפחות באופן ממשמעותי, וכן כי הנאשם הודה והביע חריטה, חסר בזמן שיפוטי, וחשוב לכך יתר את עדות המתלוונת על כל המשמעויות הנילוות לכך. עוד הדגיש כי בני הזוג הינם צעירים, להם 3 ילדים משותפים פעוטים והנ禀ה הינה המפרנס העיקרי.

ב"כ הנאשם הפנה לאסופת פסיקה המלמדת, לשיטתו, כי במקרים דומים ואף חמורים יותר בהם בוצעו עבירות מסוימות הסוג, אימצאו בתי המשפט את המלצות שירות המבחן והסתפקו בענישה צופה פנוי עתיד.

בנסיבות הללו, עתר ב"כ הנאשם לאמץ את המלצות שירות המבחן ולהסתפק בעניינו של הנאשם בענישה צופה פנוי עתיד בדמות מאסר על תנאי.

הנ禀ה ניצל את זכות המיליה الأخيرة. בדברו האחרון התנצל על מעשיו וציין כי הוא לוקח אחריות על המעשים שביצוע. לדבריו, מדובר בעשאים חד-פעמיים שאינם מאפיינים אותו ואת אורחות חייו, מעשים אשר חרגו מכל פרופורציה.

הנ禀ה ציין כי הוא והמתלוונת שיקמו את היחסים ביניהם. מאז האירועים נשוא כתב האישום נולדה להם בת נוספת וכי הם מתעדמים לרכוש בית משליהם. בנוסף, ציין כי הם עוברים טיפול אצל רב הקהילה, טיפול אשר הוכיח את עצמו ועזר לו.

עוד הדגיש את החשיבות הרבה שהוא רואה בהתמדתו והתקדמותו במקום עבודתו הנוכחי. לדבריו, עבודתו מהוות עוגן

משמעותי בחיו, הן מבחינת דימויו העצמי והן מבחינה כלכלית, לפיכך כל עונש מאסר, ولو צזה שירוצה בעבודות שירות, יפגע בו ובמשפחהו באופן קשה.

ביום 15.12.6, כשבועיים לאחר שנשמעו טיעונים לעונש, הגישה ההגנה לתיק בית המשפט אסופה מכתבים מאה הנאשם, אמו הגב' מ' והמתלוננת.

מכתבו של הנאשם - במסגרתו ביקש הנאשם להפנותו בשנית לשירות המבחן, תוך שהציג כי בפגישתו עם קצינת המבחן ביקש לטפל אותו מקבל אצל הרוב כיוון שהוא קשור אליו משך שנים, ולא ידע על קיומם של גורמי טיפול אחרים במסגרת ההליך המשפטי.

הנאשם הצהיר כי יבצע כל שימוש עליו ללא סיג על מנת שייתאפשר לו להמשיך בשגרת יומו ולנהל חיים נורמטיביים עם משפחתו.

מכתבו של האם הגב' מ' - הגב' וקצתה את העובדה כי בנה הנאשם סובל מפוסט טראומה כתוצאה ממראות אליהם נחשף במהלך שירותו הצבאי, אשר בעטיה מתקשה הוא להתמיד במקום העבודה. לדבריה, הנאשם עובד ביום במקומות העבודה קבוע, מקיים חי' משפחתי ומגדל את בנותיו לתפארת. גב' ציינה כי עת פירט הנאשם בפני קצינת המבחן את הטיפול שעובר אצל הרוב, חלה אי הבנה ונוצר הרושם כי הוא אינו משתף פעולה עם הגורמים הממסדיים, אולם לא כך הם בפני הדברים. בנסיבות הללו, ביקשה להפנותו בשנית לשירות המבחן.

מכתבו של המתלוננת - ממנה עולה כי הטרואמה אותה חוותה הנאשם במהלך שירותו הצבאי, כמו גם העבודה כי חברו של הנאשם שם קץ לחייו בסמוך למועד הגשת התלונה, החריפו את מצבו הנפשי וגרמו לו לנרגז כפי שנagara. לדבריה, מדובר במעשה חד-פעמי מצדיו, והוא מצדיה התרטה על עצם הגשת התלונה ואף הגישה בקשה לבטלה. מכל מקום ביום בני הזוג ביחסים טובים, ולראיה, הביאו לעולם ילדה נוספת.

המתלוננת ביקשה את התחשבות בית המשפט תוך שהציגו לראיון בדרך של עבודות שירות יוביל לפיטוריו של הנאשם, יחריף את מצבם הכלכלי, וכפועל יוצא יפגע בשגרת החיים שלהם ושל בנותיהם.

לאחר שעניינו במסמכים אלו ושקלת את הדברים, לא מצאתי לנכון להפנות את עניינו של הנאשם לשירות המבחן בשנית. זאת הן נוכחות המצאים החדר משמעיים והמבוססים העולים מן התקיר בכל הנוגע ליכולת או יותר לנכון חסר יכולת של הנאשם להכיר בנזקקות טיפולית והקשיים בשיתוף פעולה עם גורמים ממסדיים נוכחות העמדות הברורות בהן מחזיק הנאשם. כמו גם נוכחות דבריו המפורשים של הנאשם בפניו בדבריו האחרן, עת מסר מפורשות כי "כל המפגשים האלה עם קצינת המבחן לא חייבים בעניין. הם מחזירים אותנו לאחור".

דין והכרעה

כמצאות המחוקק בסעיף 40ג(א) לחוק העונשין, בקביעת מתחם העונש ההולם את מעשי העבירות שביצע הנאשם, ובהתאם לעיקרונו המנחה הקבוע בסעיף 40ב לחוק, יש להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירות, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות ביצוע העבירות.

במקרה דן, הערך החברתי המונג שנפגע כתוצאה מביצוע עבירות האלים בהן הורשע הנאשם על בוחנו האישי, שלמות גופו ושלוות נפשו של הפרט, ובמקרה שלנו - של המתלוונת.

באופן כללי ניתן לומר כי עבירות אלימות המבוצעות בתחום המשפחה, הן עבירות שטבעה בהן חומרה אינגרנטית, המצדיקה הטלת עונשים חמורים שיילמו את חומרת המעשים.

וכך באו הדברים ליד ביטוי בע"פ 6758/07 פלוני נ' מ"י (פורסם בנבו, 07.10.07):

"מעשי אלימות בתחום המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכות האיסורים הפליליים העוסקים בעבירות אלימות."

הציפייה האנושית הטבעית הינה כי בתחום משפחה ישרו יחסיה אהבה, רמונייה וכבוד הדדי. הפרטה של ציפייה זו הופכת את השימוש באלים במשפחה לטופעה העומדת בכנגד עמוק לחוש הצדק האנושי. יתר על כן במסגרת המשפחה, מופעלת אלימות על פי רוב בידי החזק כלפי החלש. פערי הכוחות הם גדולים כshedobor באלים כלפי ילדים או כלפי בת זוג....נפיצותן של עבירות אלה, והצורך להגן על קורבנות אלימות שהם על פי רוב חרפי יישע, תורמים אף הם להחמרה הנדרשת בענישה בעבירות אלה".

נהרות של די נשפכו בדבר חומרה עבירות אלימות במשפחה בכלל וכנגדי ילדים ובנות זוג בפרט, ועל הצורך לשמור תא משפחתי מוגן מפני אלימות המופעלת ע"י יחידיו, גם בעיתות משבר ובמצבי דחק.

ברוח זו פסק ביהם"ש העליון בע"פ 4/04/1917 מיכאל נורדיצקי נ' מ"י:

"בטי המשפט חזרו לא אחת על הצורך להוכיח את מעשי האלים ולשרש תופעות אלה ממוחזותינו. אין חמור מכך שאשה לא תהיה מוגנת בביתה שאמור להיות מבצרה".

במקרה דן, לאורזה למשאי האלים הפיזית מצדו של הנאשם עבירה של היזק לרכוש בمزיד, המגלמת בתחוםה פגיעה בערך חברתי מוגן, שהינו הזכות לקניין.

אשר לאיים שהשמע הנאשם באזניה של המתלוונת - גם במעשהיו אלו פגע הנאשם בערכיהם המוגנים המבקשים להגן על בוחנו של הפרט ועל שלוות נפשו.

עבירות האיומים הינה עבירה חמורה אף היא, בהיותה ביטוי מילולי לאלימות המשליטה טרור על מושאה. בתו המשפט עמדו על החומרה הנובעת מעבירות האיומים בשל המ██וכנות הטבועה בה, בהתייחס להוצאה דברי האיומים מן הכוח אל הפועל ולהיותם מעשי ברינויו לשם.

עמד על כך רב השופט גולדברג בע"פ 103/88 **לייכטמן נ' מד"** (פורסם בנבז, 16.9.89):

"**מניעת הפחדה והקנטה לשמן היא שעומדת ביסוד האינטרס החברתי המוגן בעבירות האיומים שבסעיף 192.** רוצה לומר, אינטרס החברה להגן על שלוחות נפשו של הפרט מפני מעשה הפחדה והקנטה שלא כדין".

יפי לעניין זה גם הדברים שנאמרו בבית המשפט העליון מפי כב' השופטת בייניש ברע"פ 2038/04 **לם נ' מד"**, פ"ד ס(4), 96(2006):

"**האיום הוא אפוא ביטוי שהמשפט מטיל עליו מגבלות תוך פגיעה בחופש הביתי, וזאת כדי להגן על ערכיים אחרים ובהם שלוחות נפשו, ביטחונו וחירותו פועלתו של הפרט.** האיום מסכן את חירותם של הפרט שכן פעמים רבות כרוך האיום גם בצייפה להתנהגות מסוימת מצד המאויים שהמאויים מבקשים להשיג באמצעות השמעת האיום".

מידת הפגיעה בערכיים המוגנים במקורה Dunn הינה משמעותית, מוחשית וממשית, ה גם שאינה עולה כדי רף חמורה עליון.

כעולה מכתב האישום המתוקן, בשתי הזדמנויות שונות על רקע אי שביעות רצונו של הנאשם מתפקידו של המתלוונת בבית, תקף הוא את המתלוונת, ובאחת ההזדמנויות אף גرم לה לחבלות בדמות שריטה מדממת בכף ידה הימנית ובסימן חבלה בירך רגלה.

בנוספ', אים הנאשם על המתלוונת באומרו "אני אפוץ לך את הפרצוף" תוך שבעט והיכה באגרופו בדלת המרפשת עד שנשברה.

מדובר במספר אירועים של אלימות פיזית ואיומים במלל ברף הבינווי.

בקשר זה אזכיר כי בעבירות כגון דא, לא עוצמת האלים לבודה מגלה את החומרה בנסיבות אלא מכלול נסיבותיו של האירוע. מעבר לאלימות ולמעשים הפיזיים, אין ספק כי יש במקרים הנאם רכיב של השפה ורמיית כבודה של המתלוונת.

עוד אזכיר בהקשר זה, כי עבירות אלימות הכוללות הטחת מגירה בגופה של המתלוונת והטחת אגרוף בפניה הין בעלות פוטנציאל לפגעה קשה בקורבן.

בנסיבות הללו לא יכול להיות חולק על חומרת מעשו של הנאשם ועל היותם ביטוי לטופעה חברתיות נפוצה ומכוורת של אלימות כדרך לפתרון סכסוכים ומתן פורקן לרגשות כאס ותסכול.

בבחינת הנسبות הקשורות בביצוע העבירות, ובهن הסיבות שהביאו את הנאשם לביצוע העבירות -

כעולה מהתקסקיר בתקופה הרלוונטיית לכתב האישום דינאמיקת היחסים בין הנאשם לבין המתלוננת הייתה בעיתית, סבוכה, רווית מתח ורצופת קונפליקטים. בני הזוג היו משבר במסגרת הקשר הזוגי, התקשו לטפל בשתי בנותיהם הפעוטות לאחר הולדת בתם השנייה, וברקע עמדו בנוסף קשיים כלכליים עמים נאלצו הם להתמודד עקב חוסר היציבות התעסוקתית של הנאשם.

על רקע הקשיים עמים נאלצו להתמודד הנאשם והמתלוננת, כמו גם סיירובו של הנאשם להשתלב בטיפול בחינת מצבי הנפשי המורכב, הוקצנו, ככל הנראה, כל תשובותיו של הנאשם וגרמו לו לפעול, במספר מקרים, כפי שפועל, תוך איבוד עשתונות.

אשר לנזק שנגרם מביצוע העבירות, הרי שלא נתקשה לתאר את הפחד והבהלה שאחזו במתלוננת עת נאלצה היא להתמודד פעם אחר פעם עם התנהגות חסרת שליטה ורסן ובלתי צפוייה מצד הנאשם, ולא בהזדמנות אחת.

המתלוננת, אשר כל חטא היה שביצעה את מטלות הבית שלא לשבעות רצונו של הנאשם, נאלצה לספגו במספר ההזדמנויות מכות, כאשר באחת ההזדמנויות אף הותירו בה סימני חבלה בדמות שריטה מדממת בcup יד הימנית וסימן חבלה בירק רגלה, וזאת לאחר שהנ帀טם זרק לעברה מגירת שולחן.

בנוספַּה המתלוננת איזומים מפורשים, אשר בכוונה להמחיש את רצינותו ולשווות להם משנה תוקף, נקט הנאשם באילנות פיזית שעזה שבעת והכה במכת אגרוף בדלת המרפשת עד שבר אותה. במעשה אלה זרע הנאשם אימה ופחד בנפשה של המתלוננת.

בהקשר זה חשוב אף להזכיר את ממצאי התקסקיר, המלמדים כי המתלוננת מבקשת לגונן על הנאשם עד עצם היום זהה, מתייחסת לאלימות שהופנתה כלפיה באופן מוצמץ ומאשימה את עצמה בהסלמת האירוע. דומה כי יש גם בדברים הללו כדי ללמד על הנזק שנגרם למתלוננת כתוצאה מביצוע העבירות.

מידניות הענישה הנהוגה בעבירות בהן הורשע הנאשם, מתחשבת בנסיבות במאבק בנוגע האלים שהפכה לרעה חוליה בארץנו.

התופעה מחזיבת חינוך, מודעות ציבורית, אכיפה ועוד. כאשר מדובר בעבירות אלימות, שומה על בית המשפט להעביר מסר ברור וחד משמעי באמצעות הטלת עונשי מאסר הולמים את חומרת המעשים.

בחינת מידניות הענישה הנהוגה בעבירות אלו מעלה כי יש בה מחד להציג רף ענישה מחמיר, שבתי המשפט עומדים על חומרת העבירות ועל החובה להעדיף קו ענישה מחמיר ומרתיע.

עם זאת, לא ניתן להתעלם מפערים גדולים שקיימים בעבירות דומות. בעבירות אלימות הקשורת בבת זוג ובמערכות יחסים זוגיות ומשפחתיות, השיתו בת המשפט על ערכאותיהם השונות, עונשים מגוונים, החל בענישה צופה פני עתיד וכלה בעונשי מאסר ממושכים לרצוי מאחריו סORG וברית.

בקליפת האגוז ניתן לומר, כי העונשים שנגזרים מתחברים מחד בחומרת העבירות, בטיב המעשים, משכם ונסיבות ביצועם. כמו כן נלקחים בחשבון עברו של הנאשם, מסוכנותו, הליכים טיפולים בעבר, אופק שיקומי וקבלת אחריות לביצוע העבירות.

כאמור, במסגרת **האישום הראשון**, הורשע הנאשם בביצוע עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש לבת זוג. מדיניות הענישה הנוגעת בעבירה זו נלמדת מפסקין הדין הבאים:

ת"פ (רמלה) 14-01-2005 **מד"י ר' פלוני** (29.12.14); ת"פ (ירושלים) 13-07-2005 **מד"י ר' א' ח'** (27.10.13);
ת"פ (ריאל"צ) 10-02-2005 **מד"י נ' ג'** (28.10.13); ת"פ (פתח-תקווה) 14-02-2005 **מד"י נ' סמוליאר** (15.7.14); ת"פ (ירושלים) 12-11-2005 **מד"י נ' פלוני** (9.7.14); ת"פ (ת"א) 10-10-2005 **מד"י נ' פלוני** (17.3.14);
ת"פ (פתח-תקווה) 14-05-2005 **מד"י נ' פלוני** (11.9.14).

מכל האמור, סבורני כי מתחם העונש ההולם את העבירה נשוא האישום הראשון נע בין מאסר על תנאי ולצדיו ענישה נלווה למשך 12 חודשים בפועל.

במסגרת **האישום השני**, הורשע הנאשם בביצוע עבירות של איומים והזק לרכוש בצד. מדיניות הענישה הנוגעת בעבירות אלו נלמדת מפסקין דין הבאים:

ת"פ (רחובות) 14-08-2005 **מד"י נ' כהן** (3.12.14); ת"פ (ריאל"צ) 11-08-2005 **מד"י נ' קנבסקי** (4.2.13);
ת"פ (רחובות) 12-11-2005 **מד"י נ' ו'** (20.3.13); ת"פ (פתח-תקווה) 14-03-2005 **מד"י נ' כהן** (6.7.14); ת"פ
(אשקלון) 15-03-2005 **מד"י נ' פלוני** (27.4.15); ת"פ (קריית גת) 12-02-2005 **מד"י נ' מוצה** (10.7.12).

מכל האמור, סבורני כי מתחם העונש ההולם את העבירות נשוא האישום השני נע בין מאסר על תנאי ולצדיו ענישה נלווה למשך 9 חודשים בפועל.

במסגרת **האישום השלישי**, הורשע הנאשם בביצוע עבירה של תקיפה בת זוג. מדיניות הענישה הנוגעת בעבירה זו נלמדת מפסקין דין הבאים:

ת"פ (ת"א) 11-06-2005 **מד"י נ' פלוני** (11.3.13); ת"פ (ריאל"צ) 09-11-2005 **מד"י נ' ג' מ'** (8.8.13); ת"פ
(פתח-תקווה) 12-11-2005 **מד"י נ' פלוני** (30.6.13); ת"פ (ת"א) 11-03-2005 **מד"י נ' פלוני** (8.4.13); ת"פ
(פתח-תקווה) 10-06-2005 **מד"י נ' פלוני** (9.5.13); ת"פ (בית שמש) 10-06-2005 **מד"י נ' פלוני** (17.12.12).

מכל האמור, סבורני כי מתחם העונש הולם את העבירה נשוא האישום הרביעי נع בין מאסר על תנאי ולצדו ענישה נלויה לבין 6 חודשים בפועל שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות.

במקרה דן לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מן המתחם, לחומרא או לロー.

שיעור ההגנה על שלום הציבור הינו ממין העניין אולם אינו מצדיק סטייה מן המתחם לחומרא. השיקול השיקומי הינו בעל משקל, אך לא עד כדי חריגה מן המתחם, זאת בשימם לב לשיתוף הפעולה החלקי של הנאשם עם שירות המבחן ולשלילת נזקקות טיפולית.

בגזרת העונש הולם את מעשי הנאשם שבפניי, יש מקום להתחשב בנסיבות האישות אשר אין קשרות ביצוע העבירות. במסגרת זו מرجוי ליתן את הדעת לנסיבות הבאות:

א. הפגיעה של העונש בנאשם, לרבות בשל גילו; אין ספק כי הטלת עונש קונקרטי בדמות מאסר, ولو לריצו' בעבודות שירות, יפגע בנאשם פגעה קשה כמו גם יפגע במשפחהו, ינתק את הנאשם ממעגל העבודה וכפועל יצא יפגע מבחינה כלכלית בו ובמשפחהו.

ב. נתילת האחריות של הנאשם על מעשיו וחזרתו למוטב או מאמציו לחזור למוטב; כאמור הנאשם היה במסגרת כתוב אישום מתוון. ככל הודאותו זו מלמדת קבלת אחריות והפנמת הפסול שבמעשה, כמו גם היה בה כדי ליתר את הצורך בהעדת המתלוונת, על כל המשטמע לכך.

שירות המבחן מצין אף הוא בתפקידו כי נראה כי הנאשם מבין את הפסול שבהתנהגותו.

יחד עם זאת, מתקיר שירות המבחן עולה כי קבלת האחריות של הנאשם הינה חלקית ביותר, וכך גם שיתוף הפעולה שלו עם שירות המבחן. הנאשם מתיחס לתנהגותו האלימה ולבירורות בהן הורשע באופן מצומצם, כמו גם מתקשה להכיר בפגיעה שגרם למלוונת, מחזק בעמדה קורבנית וממוחך בפגיעה שחווה נכון היליך המתנהל כנgado. הנאשם אף מתקשה לשאת באחריות ולערוך התבוננות ביקורתית באשר לדפוסיו האלימים כמתואר בכתב האישום המתוון וכן שולל כל נזקקות טיפולית.

קשהו של הנאשם לשאת באחריות למשעו אף משליכים על מאמציו לחזור למוטב. כאמור, שירות המבחן התייחס בהרבה למצבו הנפשי המורכב והתרשם כי חרף מצבו והנזקקות הטיפולית הניכרת, מסרב הנאשם להשתלב בטיפול פסיכולוגי או פיסייאטרי, כמו גם מסרב להכיר בגורמי הטיפול הקונבנציונאליים כגורםים שיכולים לסייע לו במצבו. דומה כי עמדותיו הנוקשות של הנאשם לא רק מאפשרות לו לקבל אחריות מלאה למשעו ולהפנים עד תום את הפסול שבהם, אלא מקשות לשקל בעניינו שיקולי שיקום.

עם זאת, לא ניתן להתעלם מהעובדת כי בני הזוג, כך על פי הדיווח שמסרו בשירות המבחן ובבית המשפט, נמצאים בקשר הדוק עם רב הקהילה אשר מהוועה עבורים, לדבריהם, מקור תמייהה ממשמעותי ומדועותיים כי מאז הגשת התלוינה חלה רגעה ממשית ביחסים ובהתנהגותו של הנאשם.

ג. עברו הפלילי של הנאשם; הנאשם בן 31 נעדר עבר פלילי מכל מין וסוג שהוא, ומАЗ האירועים נשוא כתוב האישום לא נפתחו לו תיקים חדשים בכלל, וכנגד המטלוננט בפרט, נתון המצדיק התחשבות לקלала.

עוד לקחתי בחשבון לקלала כי הנאשם הינו בעל דפוסים נורמטיביים, בכללם, דאגה למשפחתו ותפקיד נורטטיבי במישורי חיים השונים. התרשמותי הינה כי למורות מעשי הקשים של הנאשם, אין מדובר למי שבחר לעצמו את האליםות כשרבת הלו יש לקוות כי הנאשם יצליח לפעול לטובת השתלבותו בטיפול מڪצועי שכנן מבלי להמעיט בערכו של הטיפול אותו הוא ע過ר כיום ע"י רב הקהילה, לא יכול להיות חולק כי טיפול והכוונה מڪਊים ומתאימים עשויים להפחית באופן משמעותי המשמעותית את הסיכוי להישנות התנהגות דומה בעתיד בעותות דחק.

ד. שיקול נוסף שיש ליתן לו משקל הינו עמדת המטלוננט, אשר ביקשה להתחשב בנאשם, מסרה כי חלה הטבה ביחסיהם, הם עורכים מא Mitsim לשיקם את הקשר הזוגי ואת התא המשפחה, ושללה אלימות נוספת מצדנו של הנאשם. לצד זאת, תיארה המטלוננט בפני שירות המבחן כי ההליך הפלילי המתנהל כנגד הנאשם פוגע ביציבות ובאיוז שהושגו בקשר הזוגי לאחרונה.

יחד עם זאת, אצין כי לא נעלמה מעני העובדה כי שירות המבחן מתארח כי המטלוננט מגוננת על הנאשם, ומתייחסת ללאימות שהופנתה כלפיו באופן מצומצם, תוך שימושה עצמה בהסלתם האירוע.

עוד יש להתייחס בಗזירת הדין לחילוף הזמן מאז קרות האירועים ולעובדה כי בני הזוג שיקמו את מערכת היחסים הזוגית, נולדה להם בת נוספת והם המשיכו בשגרת חייהם מותך רצון לבנות עתיד מסוות.

שוכנעתי כי גם אם אין בכלל הנסיבות לקלала את הכוח הנדרש לשם אימוץ המלצות שירות המבחן והטלת עונש צופה לפני עתיד בלבד, יש בהן את זה המספיק לשם הקלה בעונשו של הנאשם ואי מיצוי הדין עמו.

משמעותו בין בכלל השיקולים השונים סבורני כי במקרה זה ראוי לגזר על הנאשם עונש כולל בדמות מאסר בפועל שיכול וירוצה בעבודות שירות לתקופה מוגדרת, וכי די יהיה בგזרת עונש זה לצד עונישה נלווה על מנת להשיג את תכליית העונישה במקרה דין ולהציג בפני הנאשם קו גבול ברור ומוששי.

אשר על כן ולאחר ששלמתי את כל השיקולים הضرריים לעניין אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל של 3 חודשים לריצוי בדרך של עבודות שירות.

עבודות השירות תבוצענה, בהתאם להמלצת הממונה בביה"ס לככאות והצלחה רח' רחבעם זאבי ר'אשל"צ.

תחילת עבודות השירות ביום 27.1.16.

על הנאשם להתייצב להתחלת ריצוי עונשו במשרדי הממונה על עבודות השירות מפקחת מחוז מרכז, יחידת עבודות שירות

ת.ד. 81 רملה, ביום 27.1.16 עד לא יאוחר מהשעה 08:00.

ב. 4 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום, והנאים לא ישא בעונש זה אלא אם כן יעבור עבירת אלימות כלשהי מסוג עוון, לרבות איוםים.

ג. 6 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום, והנאים לא ישא בעונש זה אלא אם כן יעבור עבירת אלימות כלפי הגוף מסוג פשע.

זכות ערעור לבית המשפט המחויז תוך 45 ימים מיום.

המציאות תשליך העתק גזר הדין לשירות המבחן.

ניתנה והודעה היום ט"ז טבת תשע"ו, 28/12/2015 במעמד הנוכחים.

שרית זמיר, שופטת

הוקלד לעליידיחדוזהינר